GS 457

Fyra stycken wackra och nya

Wisor,

Den Första:
Nej, om jag lefde i hundrade år, ꝛc.

Den Andra:
Ack! hwad fasligt bryderi, ꝛc.

Den Tredje:
En lång Dragon till striden drog, ꝛc.

Den Fjerde:
Tänk någon gång på den, ꝛc.

Sjungas under egna behagliga Melodier.

Götheborg,
Norbergska Tryckeriet, 1844.

Så får jag utaf Hustrun sura miner;
Intet wårdar hon sig att tända upp ljus,
Nej dertill häller hon sig för finer,
Och om hon tiger om qwällen, den fan,
Så får jag det igen långt wärre andra dan;
Nej om jag lefde i hundrade år,
Jag aldrig någon Hustru mig tager.

4.
Men nog händer det för mången gifter Karl,
Att han får stiga trötter utur sängen;
Arbeta får han båd nätter och dar,
Ja wärre än som bonden uppå ängen;
Aldrig får han sofwa säker eller trygg,
Aldrig får han wända åt Hustrun sin rygg;
Nej om jag lefde i hundrade år,
Jag aldrig någon Hustru mig tager.

Den Andra:

1.
Ack! hwad fasligt bryderi
Råkar man då icke i,
När man skall sitt hus tillaga,
Och en ägta Maka taga.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

2.
Swårighet sig wisar då,
Förr'n man kan bekantskap få;
Wänner, Kärn'gar skola mäkla,
Och förslaget genomhäkla.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

3.
Blir det allwart frieri,
Delas Folket i parti;
Måsta delen illa dömma,
Fast än några wäl berömma.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

4.
Han får ofta heta dum,
Hon en fjälla, wåp ell' stum:
Alla lyten de upptänka
Båd' på Ungkarl, Mö och Enka.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

5.
Allwarsam om en då är,
Får han heta arg och twär;
Är han lustig, blir han toker,
Är han ung, strart kallas sloker.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

6.
Hwad för oro blir det ei,
När som Cloris gifwer nej?

Mån-

Den Fjerde:

1.
Tänk någon gång på den, hwars hjerta gömmer
Din Englabild så träget inom sig!
På den, som ofta hela werlden glömmer
Att blott i stillhet tänka så på dig!

2.
Tänk någon gång, när du en blomma plockar,
På den, hwars lif så föga blommor har,
Som ewigt minns de rika, ljusa lockar
Och ewigt minns ditt blåa ögonpar!

3.
Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakta gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön.

4.
Tänk någon gång, när nattens klara stjerna
En helsning winkar ifrån fästet blå,
På den, hwars tanke flyr till dig så gerna!
Nej, glöm mig du! — jag mins nog dig ändå.

Mången då sitt sinne bråkar,
Att han uti yrsel råkar.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

7.
När man ändtlig gifter är,
Möter oro och besvär;
Uti huset ofta felar,
Något utaf alla delar.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

8.
Waggan börjar knarra jämt,
Hwilket ej är något skämt:
Barnen ropa, skria, gråta,
Drängar, Pigor illa låta.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

9.
Mannen ofta blifwer wred,
När i huset går på sned,
Hustrun tör deraf bli wärre,
Wördar Mannen ej för Herre.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

10.
Många i sitt Hjonelag
Slåss och träta natt och dag,
Nu för det och nu för annat,
Swärja, att allt blir förbannat.
Giftas, giftas: Största oro, giftas.

Den

Den Första:

1.
Nej, om jag lefde i hundrade år,
Jag aldrig någon Hustru mig tager;
Nog får jag den som spinner mina blår,
Nog får jag den som om mig lagar,
Som bäddar min säng och sopar mitt golf,
Som dukar mitt bord præciſt klockan tolf;
Nej om jag lefde i hundrade år,
Jag aldrig någon Hustru mig tager.

2.
Skulle det ock hända jag will agera man,
Hwarpå ingen brist hafwer warit,
Så tar jag mig en Hustru för en Hacka ibland;
Si då så har jag maten i besparing,
Båd' maten och kläder och hyra för rum
Och ingen kan säga att min uträkning är dum;
Nej om jag lefde i hundrade år,
Jag aldrig någon Hustru mig tager.

3.
Skulle det så hända jag kommer hem med rus,
Så

Den